С ИМПУЛСИТЕ НА ТРАДИЦИЯТА, С ПОСВЕЩЕНИЕТО НА СВЕТЛИЯ ЮБИЛЕЙ!

Тържествено закриване на XXVII международен фестивал «Мартенски музикални дни»

Възхвала на човека и неговия мирен труд, призив към съзидание и хуманизъм — такива асоциации будеха заключителните акорди на безсмъртната Девета симфония от Бетховен, с която завърши снощи XXVII международен фестивал „Мартенски музикални дни". Оптимистично-борческото звучене на симфонията бе не само тържествен финал на музикалните ни празници, но намери жив отклик в мислите и чувствата, които ни вълнуват сега, в годината на светлия юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция, защото фестивалът премина изцяло под знака на това голямо предстоящо събитие, носейки неговото посвещение.

Високият духовен заряд и естетико-художествените критерии на Мартенските музикални дни тази година бяха защитени от изпълненията на редица наши и чуждестранни състави, солисти и диригенти, между които се откроява Академичният симфоничен оркестър на Ленинградската филхармония под диригентството на н. а. на РСФСР Александър Дмитриев, чието гостуване бе истински празник на българо-съветската дружба. Не могат да не се посочат и традиционните участия на Софийската държавна филхармония с диригент з. а. Емил Табаков, на Симфоничния оркестър на Румънското радио и телевизия под ръководството на Паул Попеску, успехът на Загребската филхармония, ръководена от Павле Дешпай, както и нашите състави: Симфоничният оркестър на Русенската държавна филхармония, Русенската народна опера, Младежкият филхармоничен оркестър, прославените ни хорове „Родина" и „Дунавски звуци".

С интересната си и разнообразна репертоарна палитра тази година Мартенските музикални дни дадоха възможност на публиката да чуе вдъхновени интерпретации на творби, свързани с посвещението на фестивала, като Симфония № 12 „1917 година" от Дмитрий Шостакович, посветена на В. И. Ленин, Симфония № 2 „Новият Прометей" от Александър Райчев, творбите на съветските композитори Прокофиев, Хачатурян и др. В духа на фестивалните традиции бяха и премиерите на Русенската народна опера по музика на Гершуин, на операта „Бедни хора" от Г. Сиделников на студио „Пристис" и първото изпълнение в България на Сере нада за цигулка, щрайх и ударни инструменти от Бърнстейн. Истински празник на духовно извисяване бяха вечерите, в които прозвучаха безсмъртните творби на Бетховен, Моцарт, Шуберт, Менделсон, Брукнер, на Чайковски, Рахманинов, Римски-Корсаков, на Дворжак, Енеску и т. н. Достойно място бе отделено и на българската композиторска школа чрез интерпретацията на произведения от Л. Пипков, Ал. Райчев, В. Стоянов, Кр. Кюркчийски и други.

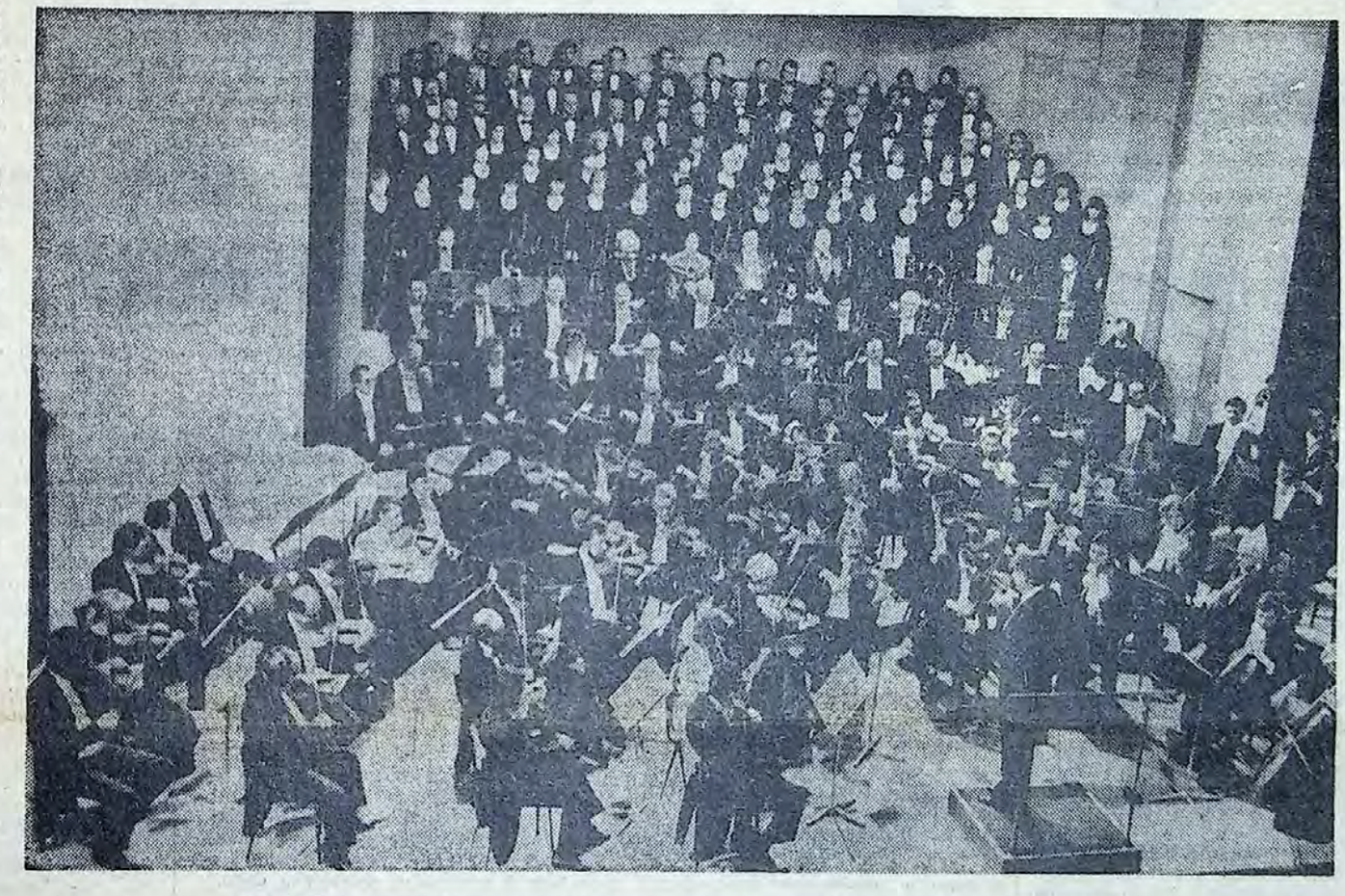

Момент от заключителния концерт с изпълнението на Деветата симфония от Бетховен.

В убедителен синтез с музиката още по-силно въздействат имат Пролетните художествени изложби, които тази година са на изключително равнище, представяйки народните художници Светлин Русев и Христо Нейков. Истинско откровение за русенци бе и вечерта на големия български поет н. д. к. Павел Матев с рецитал по негови стихове. Съпътствуващите фестивала многобройни срещи допълнително обогатиха съдържанието на нашия най-крупен културен празник, извисиха неговия социално-политически заряд и значението му като фактор за естетическото възпитание, за укрепване на контактите между творците и трудещите се.

И тази година Организационният комитет действуваше безотказно, срещайки активно съпричастие в лицето на русенското партийно и държавно ръководство, а това също да де отражение за превръщането на Мартенските музикални дни в ярка международна проява на социалистическото изкуство. Така фестивалът още веднъж потвърди, че е станал необходимост, която все по-пълно се вписва в потребностите на социалистическия начин на живот и отговаря на априлските повели на партията за многостранно развитие на личността и нейната реализация в научно-техническия прогрес на нашата страна.

Затова и желаещите да присъствуват на тържествения заключителен концерт в събота вечер бяха изключително много и залата в Дома на културата отново трудно събра всички, които искаха да засвидетелствуват обичта си към симфоничното изкуство и музикалните традиции на Русе, към посвещението на фестивала и почитта си към гения на Бетховен. На концерта присъствуваха първият заместник-председател на Стопанския съвет към Министерския съвет Петър Петров, първият секретар на Окръжния комитет на БКП Иван Винков, председателят на Изпълнителния комитет на ОНС Кирил Дочев и други членове на бюрата на Окръжния и Общинския комитети на БКП. Сред присъствуващите бе и председателят на Организационния комитет на фестивала, героят на социалистическия труд, н. а. проф. Александър Райчев — председател на Съюза на българските композитори. Тук бе и членът на Централния комитет на БКП Петър Дана

(Следва на стр. 4)

Любомир СТЕФАНОВ

Снимка Елисей ЕЛИСЕЕВ

С ИМПУЛСИТЕ НА ТРАДИЦИЯТА, С ПОСВЕЩЕНИЕТО НА СВЕТЛИЯ ЮБИЛЕЙ!

(Продължение от стр. 1)

илов. На заключителния концерт присъствува и генералният консул на СССР в Русе Александър Колесников.

Традиционното изпълнение на Бетховеновия шедьовър — деветнадесето по ред — този път бе поверено на Загребската филхармония с диригент Павле Дешпай и пак по традиция — на Представителния смесен хор „Дунавски звуци" с главен художествен ръководител з. а. Михаил Ангелов. В солистичния певчески „квартет" участвуваха българските изпълнители: Емилия Максимова — сопран, Весела Зорова — мецосопран, Димитър Беров — тенор, и з. а. Стефан Димитров — бас.

Със своята философска мащабност, дълбочина и титанична сила, с оптимизма и светлите си пориви, с пламенния си хуманизъм Деветата симфония на Бетховен отново покори сърцата на слушателите и бе съзвучна със светлите идеи на фестивалното посвещение. Като израз на признание и благодарност за вдъхновеното майсторско изпълнение на солистите и диригента, на хора и оркестъра бяха поднесени много цветя. А в залата още дълго се носеха възторжени аплодисменти, възгласи и пожелания за нови срещи на следващите вече XXVIII „Мартенски музикални дни" през 1988 година.